

In secundam partem prime huius partis principalis de moribus ritibus et erroribus eorum qui sanctam inhabitant terram prefaciuncula incipit.

Ostea quae in superioribus sancte peregrinationis Hierosolymitane loca descripta sunt figuris pariter et scripturis. superest ordine congruo iuxta politum. incolarum et indigenarum locorum eorumdem. leges ritus et mores. immo perfidiam detestabilem: pestiferos errores. heresesque damnatas. prout a nobis inter peregrinandum exacta indagine et inquisitione studiosa potuerunt deprehendi. in medium producere. atque hic sub compendio annotare. ad laudem et honorem vince vere fidei nostre orthodoxe. sancteque rhomane ecclesie catholice. que absque macula et ruga sponsa permanet decora. sponso suo christo fideliter coniuncta. qui semetipsum tradidit pro ea ut illam sanctificaret mundans eam lauacro aque in verbo vite. ut exhiberet ipse sibi eam gloriosam sanctam et immaculatam. Ad ignominiam vero et confusionem illorum perfidorum superborum et obstinatorum. siue sarracenorum qui pseudo sui prophete Mahumeti. sacrilegas imitantur leges. immo fabulas inanes siue scismaticorum eisdem in terris existentium. qui se falso christi cognominant cultores. ore quidem confitentes se nosse deum. quem tamen factis negant. ab obedientia sancte rhomane ecclesie pro sua superbia et arrogantia pertinaciter segregati. Proinde etiam longe a salute effecti. eo quod omnis qui est extra arcam Noe. id est ecclesiam sanctam catholicam et apostolicam: pereat necesse est. Longe profecto ab his peccatoribus salus. quia iustificationes domini non recte exquisierunt. suorum dogmata heresiarcharum pure et simplici quam nos amplectimur (feliciter sane) veritati preferentes. Generatio porro peruersa est et infideles filii. generatioque consilio et sine prudentia. utinam saperent et intelligerent quod inobedienti Saul regi dixit Samuel propheta. Nunquid vult dominus holocausta aut victimas et non potius ut obediat voci sue. Nam et ipse dominus dicit. qui ecclesiam non audierit (intelligens proculdubio eam quam ipse supra petram edificauit atque fundauit Rhomanam scilicet) sicut tibi tanquam ethnicus et publicanus. maior est enim obedientia quam victimae. et auscultare magis quam offerre adipem arietum. Quoniam quasi peccatum ariolandi est repugnare. et quasi scelus idolatrie nolle acquiescere. Sola est profecto que fidei meritum possidet obedientia. sine qua quisque infidelis conuincitur. etiam si fidelis esse videatur. Sed hac de re infra latius disseret. Hoc unum adiectum velim. promittamque fore cupio eius rei lectorum. quod nequaquam mihi in presentiarum desumpsi contra hos quos narrabo errores cogredi aut corrigere disputando. Id enim longe supra meas esse vires. id longe meam supergredere facultatem. Id quoque ante nos diu actum est per patres et maiores nostros tum eruditissimos tum etiam sanctissimos viros. multoque ea super re labore est sudatum in sacris generalibus conciliis et synodis. In quibus tum multum graues sunt editi canones contra eosdem. Leperunt autem ut omnibus notum est hominum generalia celebrari concilia a temporibus Constantini. In precedentibus namque annis persecutione feruente: docendarum plebium minime dabatur facultas. Unde christiani in diuersas hereses scissa est. quia non erat licentia episcopis in unum conuenire: nisi tempore supradicti imperatoris. Ipse enim dedit facultatem christianis libere congregari. Sub hoc etiam sancti patres in concilio Niceno de omni orbe terrarum conuenientes iuxta fidem euangelicam et apostolicam. secundum post apostolos symbolum tradiderunt. Inter cetera autem concilia quattuor esse scimus venerabiles synodos que totam principaliter fidem complectuntur. quasi quattuor euangelia vel totidem paradisi flumina. Harum nicena synodus. cccc. viij. episcoporum constantino augusti imperante pacta est. In qua arriane perfidie condemnata est blasphemiam quam de inequalitate sancte trinitatis idem arrius asserbat atque consubstantialis quoque deo patri deum filium eadem sancta synodus per symbolum definiuit.

Secunda synodus. c. l. patrum sub Theodosio seniore constantinopoli congregata est que macedonium spiritum sanctum esse negantem condemnans consubstantiali patri et filio spiritum sanctum demonstrauit. dans symboli formam quam tota grecorum et latinorum confessio in ecclesiis predicat. Tercia synodus ephesina prima ducentorum episcoporum sub iunioris Theodosio augusti edita est. que Nestorium duas personas in christo asserentem iusto anathemate

cōdemnauit. ostendens manere in duabus naturis vnam dñi nostri Jesu christi psonā.
 Quarta synodus chalcedonensis. dc. xxx. sacerdotū sub Marciano principe habi-
 ta est. in qua Euticen cōstantinopolitanū abbatem verbi dei et carnis vnam naturam
 pronunciantē et eius defensorē Dioscorū quondam alexandrinū episcopū et rursū
 Nestorū cum reliquis hereticis vna patrū sententia p̄damnauit. p̄dicans eadē syno-
 dus christum dñm de virgine sic natum. vt in eo substantiā diuine et humane cōfitea-
 mur nature. De sunt quattuor synodi principales. fidei doctrinā plenissime p̄dicantē
 res. Verum nō solū in istis sed et in alijs multis scilicet temporū successu. varijs in locis
 celebratis. nō modo acerrime disputatum fuit cōtra illos heresum inuentores et secta-
 tores. De quibus infra suis dicitur locis. sed et tremendis ac terribilibus sententijs et
 grauibus censuris in eos est fulminatū. Ergo his p̄missis et p̄suppositis tanq̄ prius et
 abolum studiosissime ventilatis animus est mihi dumtaxat eos quos inter lustrandum
 terras illas et perferendum incolarū mores et obseruātiās. cōperi errores. pura recita-
 re veritate et simplici stilo designare. Eo potissimū fine vt talibus cognitis erroribz qui
 bus sancta illa fedatur terra. orthodoxoz animi magis ac magis inardescant. cōciten-
 tur. cōfortenturqz cōtra pessimos et p̄phanos locoz illorū sacroz nō tam inhabitato-
 res qz maculatores. Ita vt si vnqz deo volente. ac sancta disponente ecclesia vlla arri-
 rit oportunitas. p̄fidos illos exturbandi et exterminādi. ipi veri christi cultores. ac chri-
 stiane religionis zelatores. more fortissimoz quondā et zelosissimoz machabeoz. p̄m-
 ptiores paratiores feruentioresqz inueniantur. p̄ christo. proqz eius vlciscenda iniuria.
 pro fide deniqz et sacratissime terre illius expurgatione. animas suas ponendi. mortēqz
 subeundi. vnum honestam tum etiam sanctam.

Ceterū vt ordinatius in rem veniam. primū omnium de sarracenis et eorum legibz
 differere institui mei est. Postea de aliorum varijs sectis ex ordine dicturus. verū quo
 sarracenorum error et p̄phana lex amplius elucescat fiatqz cognitu euidentior. In pri-
 mis de ipoz sarracenozū maledicto seductore scilicet Bahumeto pauca duxi premit-
 tenda videlicet.

Primo	ortu et origine siue natiuitate.
Secundo	detestabili vita et cōuersatione.
Tercio de eius	secte pestifere introductione.
Quarto	misera et infelici morte.

Quinto de articuloz in alkorano siue lege eius cōtentozum enumeratione. et ipozum
 cōpendiosa improbatione siue fugillatione. p̄pter rudes quosqz. ne fabulas illas. diuina
 oracula putent. q̄ nil prozsus habent fundamenti.

De ortu et origine Bahumeti.

Primum capitulum.

Q tempore quo Bonifacius papa quartus ecclesie rhomane presidebat.
 et focus imperij administrabat. qui regnare cepit Anno dñi. dc. quinto.
 vt tradit historie. quo videlicet tempore Cosdroe rex persarū. grauissima
 bella ecclesie mouens. multas rhomanozū puincias et ipam etiam Hiero-
 solymam inuasit. ac destruens ecclesias. sacraqz loca p̄phanans. inter ce-
 tera que rapuit. etiam crucem sanctam pro parte ibi ab Helena relictam asportauit. na-
 tus fuit ille perditionis filius Bahumet. corrente iam dominice incarnationis anno
 dc. sexto. sub die vicesima tercia mensis Aprilis. Cuius natiuitatis exordium. vite quo-
 qz et cōuersationis mortisqz seriem omnē. libellus quidam qui in transmarinis partibz
 habetur famosus. sed et Vincenz⁹ beluacen⁹. in speculo suo historiali. li. xxij. ca. xxxix.
 et sequentibus multis. diffuse tradit ad modum et copiose. ex quibus que sequuntur cō-
 pendiosius sunt extracta. atqz in ordinē historie redacta. Fuit siquidē vir quidā in ara-
 bia. cui nomē abdimenech. sarracen⁹ genere siue agarenus. Nā sarraceni p̄rie sunt aga-
 reni. vt pote nō ex fara legitima consorte et cōthorali Abrae. sed ex agar eius concubina

descendentes. ex progenie scz Ismaelis. vnde et ismaelite etiam dicuntur. cuius manus
vt liber Beneseos testatur cōtra omnes et manus omnium cōtra eum. Hic ergo Abdime
nech vxorem sutritus et cultus accepit (nam venerē vti cereri arabes colebat.) ex qua fi
lium genuit. nomen illi imponens Bahumet. quod interpretatū pfusionē faciens p̄
loqui. cōgruo certe presagio et impostū qui sibi suisq; perpetuā cōpararet cōfusionem.
Hunc diem natiuitatis mahumeti solennē habent sarraceni. et per dies septem cōtinu
os venerantur. crapulis et cōmessationibus rebusq; venerijs vacantes singulis annis.
Ceterum natus mahumet. paulopost vtroq; orbatus parente. pupillus et orphanus
mansit. cuius misertus patruus suus cognomento ab demutalla. in tutelā et curam eum
suscepit. educavitq; in arabia in loco quodam cui nomen Salingua. Soluit et ip̄e ma
humet idola cum omni domo et generatione sua. Lunq; iam infantile excessisset etatem
iuuenis factus. cuiusdā nobilis et p̄dicitis matrone vidue nomine Ladigan famu
lus effectus est. cum camelis eius et asinis in syriam. et alia loca finitima merces defes
rens. donec tandem eam suo captam amore et calliditate seductā duxit vxorem. Verum
etiam legitur q̄ a primeua sua etate mercator fuerit. atq; cum camelis suis in egiptū et
palestinā cum iudeis et christianis pergens. ab eis vetus et nouū didicerit testamentū.
atq; magus perfectissimus euaserit. Et dum sic discurrens corozainā ingrederet̄ pro
uinciam. cui Ladigan que supra dominabat̄. et diuersas species aromaticas ad eā cres
bro afferret. cepit ei mulier ip̄a familiarius adherere. quā ip̄e incantationū suarum pres
strictam fantasmate cepit paulatim in errorem inducere. asserens quia ip̄e esset summus p̄
pheta et nuncius dei. Suffragabant̄ autē verbis eis tam incautationū prestigia q̄ sue
calliditatis ingenia copiosa. Qua opinione potens mulier adeo decepta fuit. q̄ cum vi
dua esset cum sibi assumpsit maritū. et omnia sua ei tradidit bona. De hoc ip̄e mahumet
in alkozano suo testatur. scribēs deū sibi dixisse in hec verba. Nonne tu fuisti orphanus
et collectus es. in errore et iustificatus es. pauper et ditatus es.

De detestabili vita et cōuersatione mahumeti.

Secundum capitulum.

Quo vbi se mahumet locupletatū eiusce mulieris opibus vidit. elatus ani
mo. cogitauit super omnē gentem et patriam illā regnū sibi vsurpare. Sed
dum hoc effectui dare facile nō posset presertim cum paucos adhuc habes
ret fautores. arte et ingenio vt poterat vtebatur. simulans se dei p̄phetam et
nuncium. quo vel sic regiam tandē nancisceretur dignitatē. Lunq; sibi hoc modo pro
phete nomen falso assumpsisset. ingressus est ad homines qui tanto facilius qualibet a
stutie machinatione decipi poterant. q̄to longius ab omni sapientia et vsu ciuilitatis.
totiusq; humane prudentie honestate per agros et villulas sequestrati. quid dei nunci
us vel p̄pheta esset. aut in quo cognosci deberet. deniq; quid inter veritatē et mendaciū.
inter faintatē distaret et prudentiā. discernere prozsus nesciebant. Ad hos seducendos
quorundā (de quibus postea dicemus) ope et cōsilio nō mediocriter cōfortatus. In pri
mis homines ad se pestiferos et viarū insidiatores fugitiuos. homicidas. predones. ra
ptores. latronesq; attraxit. quos ad deuia siluarū cacumina montū atq; p̄xima fontib;
loca circūquaq; mittebat. Insidians scz negociatorib; et iter agentibus. occidere et p̄da
ri eos. atq; diripere omnia que vel negociationis vel necessitatis causa bona portassent.
Nam et ip̄e q̄z met cū primo p̄phete sue tpe. de ciuitate veniret ad mechā. camelū pau
peri cuidā abstulit. atq; cū iam quadragintatriū esset annoz. tali beneficio. p̄dicationis
sue primordia dedicauit. Hi autē qui in mecha erāt magno eum odio p̄sequēbant. eo q̄
oia eius maleficia nossent. Quippe qui cū latro esset et predo. p̄phetam se dei stultis ho
minibus mentiebat. Abijt ergo inde in quandā ciuitatē destructā. quam ex maiori pte
paupes inhabitabāt iudei. i quā ingressus vt iusticie sue regulā. modūq; sue p̄phete on
deret pupillis cuiusdā carpentarij filijs domū vi abstulit. sibi in ea templū p̄stitiēs. Ex
hac ciuitate quot et quāta mala. damna et bella. et viatoribus et locoꝝ incolis intulerit.
quot etiam ex suis socijs amiserit. longū esset euoluere. maxime tamē insidiarū insultus
die et nocte agens. viginti sex numero confictus siue cōgressus hostiles in pauperes. eo

tempore gessit. nouem per se. reliquos per socios. Hec sue prophetie exordia fuere. Et quod deterius longe erat. si quis ei in huiusmodi maleficijs contradicere aut eum redarguere presumpisset. mox eum vel per se vel per suos proditorie iugulabat. sicuti (quod certum est) senem quendam iudeum in lecto dormientem ideo preter ceteros fecit iugulari. quia se ab eo vituperatum dicebat. Animaduertat quisque rationis compos. si hec ad dei prophetas pertineant. in quibus nil aliud quam fraus et violentia. atque humani sanguinis effusio (quod latronum est proprium) apparuit. Quis unquam non dico propheta. sed qui vel modicam dei noticiam haberet talia fecisse auditus est. An non poterat se de illo iudeo (ut reliqua sileam) aliter vindicare nisi dormientem confoderet. quod auditu horrendum est. Sed unde hoc ei nisi a diabolo qui et ipse homicida exit ab initio. Aut ubi est id quod de seipso in alkorano suo tradit. missum videlicet se cum pietate et misericordia. quod quo modo verum ubi tanta in homines feritas. tanta crudelitas agebat. Cetera plurima eius detestanda transco facinorosa. que ipsum fuisse pseudo prophetam et vas omnis iniquitatis euidenter conuincerent. si pre ocio in medium adducere liceret. sed rationem habendam pio lectori censui magis. Hoc unum ex multis velim adieci. risu profecto dignum. quod cum ipse quadam vice cum suis satellinibus pergeret: contra eos qui sibi pro sua malicia obedire contempserant. victus et vulneratus. labro superiori percussus. confractis genis. dentiumque inferiorum medio percussus. ac vultu miserabiliter dilacerato. vix a socijs defensus euasit. Et cum se penumero diceret semper se decem habere angelos custodes sibi a deo datos ne unquam lederetur. liquido apparuit. quia mentita est iniquitas sibi. Mirum profecto videri cuius potest. quo pacto is dei nuncius et propheta haberi potuerit. cuius ut breui verbo omnem describamus vitam. alia non fuit actio quam homines interficere et aliena diripere. ut ostensum est. atque stupra incestus et adulteria perpetrare. quod nunc paucis absoluemus. Erat siquidem ipse Mahomet preter tantam tyrannidem omnium hominum sui temporis impudicissimus atque impurissimus qui etiam suo alkorano tale non erubuit dedecus inscribere ut diceret (sicut patet legenti) tale donum a deo renibus suis datum ut quadraginta viros in coitum quantumlibet potentissimos posset adquare. ubi quoque inter cetera rebus se odoriferis et potissimum mulieribus asserit delectari. Pudet profecto hoc in loco ad specialia descendere que tamen illum porcum sue inserere prophetie puduit minime. Quid enim turpius quam quod ipse de sua uxore que Aissa vocabatur legitur fecisse. Hec enim cum pulchra esset et decita libidini. a quodam cui nomen Zaphagan amabatur. qui et consuetudinarius cum ea adulterum. ipso mahumeto sciente et consentiente agebat. Unquam super hoc a quodam argueretur. qui diceret mulierum copiam esse. nec decere tantum hominem a muliercula dehonestari. dignamque eam fore repudio. Respondit mahomet. nullam sibi ex omnibus quas habebat uxoribus illam esse chariorem. neque se vel de aliorum verbis vel de eius adulterio curare aut sibi dilectam dimittere velle. quin etiam in alkorano suo eam affirmat innocentem fuisse et hoc sibi diuinitus reuelatum. De huiusmodi vero suis turpitudinibus plura iam dicerem. nisi libellum hunc inhonestissimis verbis sordidari formidarem. per omnia similis factus est equo et mulo quibus non est intellectus. Sed et sarraceni (ut hodie est cernere) eum in hoc imitantur. homines omnino carnales et bestiales. ut latius infra patebit.

De tempore et modo quo mahomet sectam suam incepit.

Tercium capitulum.

Radunt historie quod regnate iam Eraclio. post focam imperatoris. sub quo natus fuit mahomet. sectam suam ipse incepit. Nam eraclius iste cepit regnare Anno domini. de. terciodecimo. et. xxx. annis imperium rexit. Bene quidem a principio faustaque pro ecclesia agens et probe. sed male concludens. Nam heresi pessima monathelitarum qui unam tantum in christo naturam dogmatizabant deprauatus. post multas victorias et gloriosos triumphos (de quibus etiam partim in historia sancte crucis habet) a catholica fide aberrauit. Unquam diuina haud dubium promissione. eius tempestate sarraceni ipso mahumeto pseudo propheta eis ducatum prebente a sedibus suis exeuntes. eraclium imperium

grauiter deuastare ceperunt. Sic et **Domarus** mahumeti discipulus vt dicit **Hugo**
Floriacenensis circa finē imperij eraclij. **Damascū** ⁊ regionē phenicis ⁊ **Hierusalē**. totā
q̄ **Syriam** et **antiochiā** per **sarracenos** occupauit. In quibz omnibz locis erant tunc tem
poris multi deuoti christiani in cenobijs. numero etiā centenario et ducentenario et in
terdum ampliori dño famulantes. qui ipozum sarracenoꝝ gladijs ad celestia regna p̄
uenerunt. Circa finem itaqz eiusdē eraclij vertente iam anno salutis. **dc. xli.** mahumet. p̄
pria nequaqz cōtentus malitiā. nisi etiā velut alter draco tartareus sue p̄phane doctri
ne aut legis cauda. terciā stellarum partē de celo deiceret. ipam suam nephandissimā se
ctam incepit atqz auctore diabolo perfecit hoc modo. Nam vt superius memoratū est
cum se cerneret regnū arabie per vim cōsequi nō posse. per simulatam sanctitatē id ten
tauit. fingens se p̄phetam et nuncium dei. Sed quoniā rudis ⁊ illiteratus erat. prouidit
ei diabolus mille artifex. ac animarū nostrarum hostis perpetuus. p̄ditissimos quosdā
sed eruditos et doctos. tum ex iudeis. tum ex xpianis qui eidem tanqz omnis impietatis
instrumenta assisterēt. atqz instructum. in erroribus iugiter fouerēt. At inter christia
nos precipuus fuisse legitur monachus quidam apostata vir belial noie **Sergius**. qui
eum in nouo informauit testamēto. De hoc **Sergio** scriptū reperitur. q̄ cum in mona
sterio suo grauiter deliquisset. et ob id ex cōmunicatus et expulsus fuisset. eiusce rei cōfus
sus pudore aufugit et ad mahumetū se cōtulit. Alibi quoqz legitur q̄ quidā multarum
litterarū clericus qui etiā **Antiochie** archidiaconatus fungebatur officio. cum **Rho**
man uenisset et dignitatē quandā quam ambiebat obtinere nequiuisset. indignatus plu
rimum et graui cōtra ecclesiā ira et odio permotus. se huic mahumeto cōiunxit in regio
ne **Lubenne** in qua cōmitrim et gentiles et iudei cōmorabant. **Mahumet** vero artibz
magicis intentus adhuc idola colebat quādo hi ad eum uenerūt. Nam horū prauo cō
silio ab initio sectam illam incepit. Volens igitur **Sergius** predictus aliquid facere.
vnde monachis illis qui eum expulerant recōciliari mereretur (erant enī heretici nesto
riani. qui dicunt uirginē gloriosam. mariā non deum. sed hominē tantū peperisse) omni
conatu et studio mahumeto persuadebat. vt ab idolis recedens. fieret christianus nesto
rianus. quod dum astutia sua perfecisset discipulus eius mahumet effectus est. et **Ser**
gius se ob id nestorij nuncupauit. Cognito uero iudei q̄ multi etiā mahumet ipē ad
qualemcūqz quasi ymbzā christianitatis monachū illum sequerent et pene id quod po
stea per mahumetū effectū est per ipm nestorium iam fieri incepisset. inuidentes timen
tesqz ne in ueram aliquādo christianitatē mahumet et alij inciderēt duos ex suis peritio
ribus et ceteris astutioribz submisērūt. quozū vnus **Audias** alter uero **Labalahar** vo
cabatur. qui maliciosa calliditate socios se eius esse fingentes. multa eum de veteri lege
docuerunt atqz in **alkozano** suo (quo res p̄fusioꝝ fieret) inscribi fecerunt. **Talium** itaqz
cōplicum mahumet doctus magisterio. **alkozanū** siue legem suam. vtriusqz testamenti
coloratā auctoritatibus cōposuit. **Veris** quibusdā. falsa multa et omnino absurda cō
miscens. atqz uenēnū vt moris est oibz hereticis sub melle abscondens. Quo sic vt p̄
fertur cōfecto. mahumet porrectiori iam fronte. hysce uidelicet armis munitus et socia
se esse p̄phetam et dei nuncium ad eozū salutē missum diuinitus. audenter populis men
tiebatur. asserens maxime ideo se missum vt christianozū et iudeozū leges. que rigide ni
mis essent ac seuerē. mitioꝝ preceptorū temperaret p̄mulgatione. **Ut** autē eius missioni
instar **Moisi**. prodigia quedā attestari viderent. assignata die populū ad certum conuo
cauit locum. vt legem suā in signis et prodigijs susciperēt qua deceret deuotione. Tunc
eo sermocinante ad plebem. columba quedā alba que in vicino erat ad hoc ipm fallacia
ter edocta. super humerū eius aduolauit. et grana quedā in aure eius reposita vt erat so
lita comedēs. quasi spiritus sanctus legis et uerba que loquebat suggestere uidebat. **Tan**
tus qz vt fertur simili inductus cōsuetudine. vt de manu eius pabulū acciperet. ad uocē
eius coram oibus aduenit. et quasi noue legis mandata celitus missa. que ipē coram
eius alligauerat detulit. omniū cū stupore et admiratione ingenti. Sed et cyphos quos
dam aureos et argēteos lacte ⁊ melle plenos. quos ipē certis in locis terre latēter infode
rat. q̄si p̄ diuinā reuelationē ibidē fecit effodi. ac populo uelut in signū future abundantie

quam per eiusdem legis obseruantiam mereri deberet: ostendit. Sicq; quasi miraculis et magnalibus diuinis cōgratulantes et acclamantes, rudes illos seduxit, ac ad legem suam quasi diuinam recipiendam pertinaciter animauit. Inde arabes ei adherentes regnum perfidis vt supra habitū est infestare, ac demum orientalis imperij fines vsq; ad Alexandria inuadere super eraculum ceperunt. Porro propter huiuscemodi sceleratissimam fore facta sua Bahumet adeo percussus, cepit frequenter cadere epileptica passione, que vulgo morbus caducus appellatur, vnde crebro pstratus in terram miserabiliter caput collidebat, ac spumans abhominabiliter sedum ac visu horrendū spectaculū de se prebuit, ita q; etiam ad tempus omnino insaniret amens affectus. Quod cernens cadigan vxor eius prima, opido tristabatur, eo q; impurissimo homini et epileptico nupisset. Sed et ceteri hoc comperto in eo scandalizabantur. Quos ille cōciliare sibi studens, talib; eos callidissimus nequā sermonibus demulcebat dicēs, Quotiens Gabrielem archangelum mecum cōtemplor loquentē: totiens claritatem atq; splendore vultus eius ferre nō sustinens vtpote homo carnalis et mortalis, deficio et cado et rapior nonnūq; in extasim, a sensibus proorsus alienat. Credidit mulier, sed et arabes omnes vsq; hodie in eo perseverant errore q; seductor ille ex archangeli Gabrielis (qui ei sepius apparuerit) ore, illas quas eis tradidit suscepit leges. Sed excecavit eos pculdubio in alitia eorum, et demeritis suis obscuratū habentes intellectum, iusto dei iudicio miserrant atq; perditum eunt.

De misera et infelici morte Bahumeti.

Quarum capitulum.

Eterum postea q̄ ille pseudo propheta Bahumet, primogenitus sathane multo plures suis diabolicis legibus mancipatos populos peruerit, q̄ vnq; aliquis heresiarcha seduxerit, ac sanctus quisq; cōuertit, tandem infelici morte, actibus tamen suis dignissima a quodam emulo suo vt in quibusdā reperitur historijs toxico infectus interiit. Vel vt alibi legitur morbo pleuretico per septem dies egrotauit, sensibus amissis. Septimo vero die resumptis paululum viribus iratus est in eum grauitur halay fili⁹ abythalib, princeps inter suos, eo q; sic sensum amississet, et idipm ei significauit. Tunc ille rubore peresus inuisit nullum alium secum manere in domo, nisi alahabet filium ab demutella patris sui. Redeunte autem egritudine septimo post die infelicem exalauit animam, orcis mox tartareis dandam Intumuitq; venter eius et minimus suus digitus incuruatus est. Fuit autem obitus eius die lune, duodecima mensis primi, qui apud eos appellatur Rabeg anno vite sue sexagesimoter cio, die quartadecima postq; ceperat egrotare. Vita ergo ipsius, lxij, extiit annorum, quorum viginatres in pphetia sua execrabili expendit. Sed id haud pretermittendum censui, verū quidem sed ridiculosum, q; cum ipse adhuc viuens, precepisset discipulis suis et amicis ne eum mortuū mox sepelirent, quoniam die tercia post mortem suam assumerat nō modo per triduum sed per duodecim dies prestolarentur si quis eum in celū deferret, longaq; fatigati expectatione, nū aliud in eo quam intolerabile cernerent superex crescere fetorem, tandem nudum corpus sine honore indignantes sub terram proiecere. Talis ergo fuit vita mahumeti, talisq; finis profecto miserabilis. Porro seductore illo et pseudo ppheta sic mortuo, omnes facile eius deprehensa fallitate (nam omnia que dixerat irrita et inania cernebant) reuersi sunt vnusquisq; ad suam quam ante tenuerat sectam, paucis de sua cognatione exceptis, qui se in regno succedere sperabant. Eo quidem tempore fuit Ebubeer vir callidus et prudens, qui nō multo post regnum adeptus est. Et quanq; id filio abitalib nomine halay principi inter discipulos et amicos mahumeti vehementer displicuisset, adeo tamē cum rex obsequijs delinuit et blanditijs, vt sponte ei regnum post se delegaret. Sic ergo eos qui auersi fuerant a lege mahumetica, omni ingenio ad eam reuocans, iterum eos erroris et stulticie mancipauit. Quidā enī metu penarū, quidā spe honoris, alij alterius cuiuslibet lucri causa, omnes tamen simulatorie non ex animo rediere. Iste quoq; successor Bahumeti iam dictus,

calyptha a suis cognominatus. postea q̄s in regno cōfirmatum se vidit. predecessori suo templum equidem satis preciosum in mecha fieri fecit. et sumptuosam artificiosamq̄ maiorē immodū in eo sepulturā. Nam fertur q̄ sarcophagū i quo ossa mahumeti erāt recondita. vndiq̄ per circumitū circūdedit ferro. ac repositis clanculo magnis de adamante frustis in superiori parte templi. et sarcophago pervirtutē lapidis illius in ferrū agentis. paulisper a terra eleuato. suspensum quasi miraculose in aere cernebat. quo artificio delusi populi. credebant eius corpus ob sanctitatē suā sic eleuari. atq̄ in eo error sic dementati semper p̄stiterunt. Verū anno dñi. **ccccclxxx.** vti certa et veridica cōperi relatione. subito horrenda venit tempestas (diuina haud dubiū dispositōe) micabant fulgura. tonitrua terribilia resonabāt. ignis descendit de celo: et grando ingens. in mecham et templū p̄fertim. atq̄ sepulchrū illius maledicti seductoris cū corpore ei⁹ in pfundum terre vel certe inferni detruserunt. ita q̄ nullo deinceps modo aut studio p̄t inueniri. Magna q̄z templi pars corruens. igni cōsumpta est. atq̄ ita pseudo sui p̄phete reliquijs et corpore sarraceni priuati sūt et si intelligere vellent vehemēter valde cōfusi. Sed indurati habentes cor in iniquitatibus. suum nequaq̄s possunt agnoscere et errorem: ira dei manente super eos. Et quia sic rebelles sunt lumini: iusta dei sentētia. tenebris obscurati habentes intellectū. et alienati a vita dei per ignorantia que est in illis. propter cecitatē et duriciam cordis ip̄oz vt apostolus dicit. in tenebris ambulāt. in tenebris tandē exteriores ad fusi damnatissimū p̄phetam pellendi.

De articulis in alkorano seu lege mahumetica cōtēntis. cum eorum cōpendiosa improbatione p̄pter vulgares.

Quintum capitulum

Alkoranū mahumeti siue legem execrabile z p̄phanam. si quis (tantū nactus ocij. vt possit) diu et diu legerit relegeritq̄ q̄sepe. p̄prio profecto cōpertum exploratūq̄z habebit experimento. q̄ tota illa scriptura adeo cōmixta est et cōfusa. vt quicquid ibi est: totum sine cōtinuatione. sine cōpositione. absq̄z omni verborum aut sententiarum ordine vel colore. postremo absq̄z vllō sensu z ratione positum videtur. ita vt nihil ibi sit. quod homini placere possit aut animum oblectare. Nam si eloquentia cōsideretur. nemo tam turpiter aliquid arabice scripsit. Quantum enī ad sapientes arabicos scriptores quid est tota alkorani litera vel scriptura. nisi digna risu barbaries. Ego ibi nihil video (si tamē esse potest aliqd) boni. Nam mala illic reperiri multa dubiū non est. que vel stultus quilibet similiter aut certe multo elegātius fingere posset. Esto tamē. bona ibi vidētur esse aliqua. vt verbi gratia. q̄ aliquādo icuius netur. oratur. et elemosine alique fiant. Nunquid primū talia inuēta sunt a mahumeto. O quanto sanctius. quāto honestius. quāto rōnabilius. Moyses. helias et alij p̄phetarum plurimi. Johannes q̄z baptista. atq̄ ip̄e omnium dñs saluator noster et ieiunauerūt et orauerunt et misericordias impenderūt. et nos q̄z ieiunare orare et elemosynas dare ante monstruosam mahumeti p̄phetiam longis ante temporibus docuerunt. Cesset cesset mahumet earū rerum velle videri magister primus. quarū nec dignus fuit discipulus esse vel vltimus. et de his infra latius. Ceterū si quis forte obijciat in alkorano scriptum esse et ab ip̄o mahumeto predicatū legem hanc talem esse qualis nec ab hominibus nec a demonibus fieri potest. Respondem⁹ ip̄m in primis tales certe elegisse quibus eam daret rusticissimos videlicet atq̄ rudissimos et proorsus aggresses. qui et nouiter de diuersis sectis venerant ip̄amq̄z adhuc linguam arabicā ad plenū ignorabant. qui omnino nullius essent discretionis vt eam diiudicare aut discernere nossent. Deinde cōcedimus profecto per oia et libera p̄stentur voce. q̄ vere tam stulta tam inhonesta tāq̄z irrationabilis scriptura. nec ab hominibus nec a demonibus fieri potest. Puto enim q̄ etiam demones talia scribere erubescerēt. Idq̄z in p̄cessu patebit magis magisq̄z. Sunt etenim in alkorano duodecim articuli ceteris principaliores cōtēnti. quorū succinctam narrationē: et improbationē quoad sub cōpendio fieri potest ex quodam libello excerptam his inferere opere precium duxi optimo respectu. quē quidē libellum. Petrus quondā alfonsi iudeus cōfecit qui licet inter sarracenos nutritus fuerit. tamen ius

datino relicto ad fidem christi cōuersus est circa annum dñi millesimū centesimū sextū
in quo libello sarracenum quendā introducit cum redarguentē hunc in modum. **Di-**
rari nō desino petre. cur paternā fidem relinquens (quod optime feceris) christiano: nō
fidem delegisti et nō ponus sarracenoꝝ. cum quibus semper cōuersatus atq; nutritus
es. linguā intelligis. libros legisti. **Lex** enī illa probatur esse larga. de presentis vite deli-
ctis: multa cōtinens mandata. gaudiaq; repromittens suis cultorib; ineffabilia. paucis
deniq; et nō multis onerans eos preceptis. **Primus** articulus. **Flaxq;** in die tantū
eos iubet quinquies orare. **Secundus.** At anteq; orent: vt pfectā habeāt mundiciā.
pcepit preputiū. manus. brachia. os. nares. aures. oculos. capillos decentissime. et ad
ultimū pedes lauare. quo facto. publica voce precantur. vnum cōfiteentes deū: qui nul-
lum similem sibi habeat aut equales. eiusq; pphetam mahumetū. **Tercius.** **Vensem**
preterea integrum in anno ieiunant et ieiunantes nocturno tempore comedunt. diurno
abstinent. **Quartus.** Semel aut per singulos annos propter solam recognitionem
ad domum dei que est in mecha iubentur ire. 7 ibi adorare. eamq; incōsulibus tegumē-
tis circumire. **Itemq;** lapides per media femora retro pro lapidando diabolo iacere.
Hanc domū dicūt Adam cum de paradiso exulasset. dño extruxisse. et omnibus filijs
suis (donec Abraam venit) locum orationis fuisse. Qui vic; Abraam eam instaurauit
atq; in ea vota vouens dño sacrificia obtulit. Quā et filio suo Ismaeli post mortem re-
liquit. ei; et omnibus filijs eius per multa annoꝝ curricula. donec mahumet nat' est
orandi domus permansit. Quo nato: deus eam sibi cunctisq; generationib; suis et se-
quacibus. hereditariam promisit.

Quintus. Amplius dei aduersarios et eorum pphetas. iubentur predari. captiuare
et interficere modis deniq; omnibus persequi ac delere nisi resipiscere. et ad eorum fidē
cōverti voluerint. aut indictū seruitutis censum persolvere.

Sextus. Absoluta deniq; est eis 7 pcessa omnis caro preter porci carnē et sanguinē
vel morticinū: ad vescendū. respuūq; quicqd in dei noie nō fuerit cōsecratum.

Septimus. Licet preter hec illis eodē tempore quattuor legitimas habere vxores.
et repudiata qualibet aliā semper accipere. ita tamē vt nunq; quaternariū numerū tran-
scendant. In repudio q; id obseruatur vt eis vsq; tercio. quamlibet repudiare et eam
rursus liceat recipere. **Empticias** vero et captiuas quot quis habere voluerit et nutrire
poterit. licitū erit. et easdē vendendi denuo: emendiq; liberā habet potestātē. sic tamē vt
postq; semel gravidā fecerit: nequa; eā vltius in go seruitutis stringere possit.

Octauus. Cōceditur insup eis vt de ppria cognatione vxores accipiant. quatenus
sanguinis sui proles accrescat. et fornius inter eos amicitie vinculum vigeat.

Nonus. De possessionibus recuperandis. iudicia talia sunt inter eos qualia et apud
hebreos. vt sc; petitor testibus cōprobet. ac negator semetipm expurget. **Testes** autem.
nullos nisi valde probatas personas suscipiunt. quibus sc; credere fidemq; possunt ad-
hibere sine iuramento.

Decimus. In alijs plerisq; iudicialibus mosalce legis custodit morē. vt qui homi-
nis sanguinē fuderit. eadem pena plectat. Et quisquis in adulterio deprehensus fuerit:
cum adultera pariter lapidetur. Qui autē cum aliā qualibet fornicatus fuerit: octogin-
ta sustinet plagas siue flagella. **Pari** mō si q; de furto cōuincatur prima vice et secunda.
verberibus castigetur. pro tertia vice manū. pro quarta aut pedem amittat. sed p quin-
ta suspendat. Et qui homini cuilibet membrū abstulerit: digno redimat precio. In alijs
lex talionis obseruetur. oculū sc; p oculo. dentem pro dente 7c.

Undecimus. a vino semper abstinere iubentur. quoniam seminariū et fomes omnia
peccati esse probatur.

Duodecimus. Promisit tandem deus sibi et fideli suo prophete credentibus. legisq;
illius obseruantibus mandata. paradysum id est ortum deliciarum preterfluentibus a-
quis irriguum. In quo sedes perpetuas habentes. arborum vmbreis protegentur. nec
calore affligentur nec frigore. sed omnium ciborum et fructuum generibus vescentur.
Quicquid appetit' cui; suggeret. inueniet coraq; se cōfestim. Induentur sericis vestibo

omni coloribus. in delicijs accubabūt. current angeli. pincernarū ministerio inter eos cum vasis aureis et argenteis vinum offerentes atq; dicentes. Comedite et bibite in omni leticia. quoniā quod deus vobis promisit. ecce cōpleuit. Jungenturq; virginibus speciosissimis quas nec humanus nec demoniacus violauit cōtactus. iacinti et coralli splendore forma prestantioribus. Hec bona credentibus dabuntur. Non credentibus autem deo et mahumeto eius prophete. erit infernalis pena sine fine. Quantiscūq; vestro peccatis colligatus quisq; fuerit. si in die mortis sue. deo et mahumeto eius prophete crediderit. ipso interueniente salu⁹ erit. Hec et alia q̄ plurima. cum tu petre a puero et ab ipis pene cunabulis nouisses scripta. et ab omni sarracenorum gente maxima celebratione habita. Cur christianā et nō potius sarracenicā religionē es sectatus?

Responsio Petri alfonsi ad hec. Quancūq; inquit orationis tue cōtertus. plurimū de coris habeat. dulcedinisq; apud eos scz qui summum bonum in delicijs esse putant. de me tamen id sperare te mirum est. vt ad id persuadendū insteteris: in quo me nullatenus falli posse sciebas. Certum est enim mihi nec incōpertum. quis mahumet fuerit. quomodo callida se simulatione pphetam cōfinterit. et ad hoc machinandū quis ei cōsiliarius extiterit. Ex autē dicis me libros sarracenorum legisse. linguam scire ac semper inter eos fuisse nutritum. nō iccirco cōuenit vt etiam legem sequar eorum. quam si per singula que narraſti mandata discurrimus. quantum rationis habeat aut fundamenti facile poterimus inuenire.

Primus. q̄ enim quinquies in die mahumet orandū precepit. ideo vtiq; fecit quia suorum cōsilio et eruditione doctorum (de quibus supra mentio facta est) mediaticem inter iudeorum et christianorū legem. suam voluit esse. non quidem probitate sua. neq; iussu aut adiutorio dei. sed propria dumtaxat et suorum temeritate et iniquitate. Iudei namq; s̄m legem ter in die orant. Christiani vero septies. sed iste mediū ponens inter vtrūq; nec ter nec septies sed quinquies iussit orare.

Secundus. q̄ autem priusq; orent manus et brachia ceteraq; corporis mēbra abluunt. id nequaquā ad orationē noscitur pertinere. Nam ad orationē quidem mundari oportet intrinsecus: nō extrinsecus. Mundicia vero de membrorū abluitione p̄tinebat ad stelle veneris cultores. qui eam adorare volentes. ad modū femine se aptabant. ora oculosq; tergentes et huiusmodi. Quia vero in puncto stelle veneris (vt aiunt) mahumet rex effectus est. et per omnē vitam suam impudicissim⁹ fuit. ideo hoc in veneris honorem fieri precepit. Igitur dum sarraceni frequenti corporum lotione se credunt purificare. apte sane hoc illis dici potest quod et iudeis similia facientibus dominus noster dixit. *Ue vobis hypocrite. qui mundatis quod deforis est: intus autē pleni estis rapina et iniquitate. Quid enim prodest totiens lauare manus et pedes. extergere caput et ita orationibus insistere. vbi cor et animus occupata sunt in effusione sanguinis diripiendis substantijs alienis. vxoribus quoq; aliorū et filijs captiuandis.*

Tercius. Per mensem etiā ais integrum. in anno precepit mahumet suos ieiunare. quo vicia carnis restringant. Sed dic queso mihi. quid prodest per diem ieiunare et per noctem terq; quaterq; comedere. optimis replere epulis. libidinosis abuti mulieribus. Hec certe carnem nō debilitant. nō minuunt cōcupiscentiam. sed augent sed cor roborant potius. Ergo monstruosum ieiunium. Absit absit a nobis talis predicator ieiunij post quod in die expletum sic omni libidini. ingluuiei. crapulis et comessationibus per noctem operā impendere precipit vt nō ob aliud ieiunium instituisse videatur. q̄ vt postea voluptuosius et appetentius. oīm turpitudine libidinū exerceatur.

Quartus. q̄ vero semel in anno dicis eos ad domū dei que est in mecha propter recognitionē ire peregrinatū. ibiq; circumire. lapillos p̄icere. et tandem orare etc. domūq; illā fuisse Ade et Abrae. scias. nō eos id ex aliqua auctoritate habere. sed quasi cōmentum quoddam finxisse. Antea enim q̄ legem suam Mahumet predicasset. idolis plenas erat domus illa. Hic ergo gradū siste et ego tibi aperte monstrabo. qualis illa domus prius extiterit. quod ibi fuerit sacrū. et cur illic ire et que dicta sunt mahumet facere iusserit. Duo filij Loth. Amon scz et Hoab hanc domū honorabant. ibiq; duo colebant

Idola. vnum ex albo factum lapide. quod mercurium. alterū ex nigro quod camos ap-
pellabant. Et istud quidem ex nigro lapide: in honorez saturni. alterum ex albo: in mar-
tis honorem venerabant. Et bis in anno ad hec idola adoranda/ eorum ascendebant
cultores. Ad martem quidē quando sol primum intrat arietis gradum. quoniam aries
honor est martis. In cuius discessione vt mos erat lapides iaciebantur. Ad saturnum
vero quando sol primū gradum libe ingrediebatur. quia libra honor erat saturni.
Sicq; nudi ac tonsis capitibus thurificabant. Arabes quoq; cum amonitis et moa-
bitis hec idola adorabant. Longissimo post tempore veniens mahumet. pristina gen-
tis cōsuetudinem nolens tollere. quasi mutato quodammō more incōsuetis opertos te-
gumentis domum circūire permisit. Sed ne videretur idolis sacrificare p̄cipere. Sa-
turni simulachrū in pariete in angulo domus cōstituit. cui⁹ ne appareret facies: dor-
sus tantum extra posuit. idoli vero martis quia vndiq; erat sculptum. subius terram misit
lapidemq; superposuit. Homīnibus autem qui ibi ad adorandum cōueniunt. lapides
istos osculari precepit. et humiliatis tonsisq; capitibus inter crura lapides retro iacta-
re. qui et dorsa denudabant quod est signum pristine legis. et ad effugandū demones. se
hoc modo lapides iacere dicunt. quos clam in eo ritu potius venerantur. Et hec est il-
la preclara mahumeti industria. immo malicia vt cum a ceterorum cultu idolozū suos
inhibuerit. Istud tamē in honore veneris apud mecham suā fieri permisit: quin etiam
precepit. Ne ipam dominā suam venerem in qua se potentissimū iactitabat penitus re-
linqueret sine honore. Cuius etiā rei gratia: diem veneris quā nos sextam appellamus
feriam. voluit a suis lege perpetuā celebrem obseruari (quod et sarraceni vsq; hodie fa-
ciunt) quemadmodū nos diem dominicā festiuamus. et sabbatum iudei. longe tamen
alia et alia ratione.

Quintus. Preterea dicis. aduersarios dei et legis sine mahumet iussit predari. capti-
uare. et interficere. donec vel credant vel censum persoluant. Atq; id viam esse dei. affir-
mauit. profecto scias. nō id ex dei operibus habet aut preceptis. sed vel odio vel cupidi-
tate id iussit. vt suos destruerent inimicos. Neq; vllō id pacto fieri debet. immo si quis
alium in suā velit cōvertere fidem vel sectā. nō id per violentiā sed per piam et rationabi-
lem informationem facere debet. Vultū certe abolim fuerunt heretici. quos tamen nec
gladio nec coactione aliqua. sed fallacibus et dulcibus sermonib; legimus vsos fuisse.
Et omnes quidē ita fecisse noscuntur preter mahumetū. qui gladijs qui violentijs qui
terrariū depopulationibus. qui rerum omnīū direptione. qui pessundatione facultati.
etiam nolentes: suam cogit sub legē. Vbi ergo tua manet scriptura o mahumete in alko-
rano posita. qua te in pietate et misericordia hominibus missum asseruisti. Qualis q̄so
misericordia in effusione sanguinis. latrocinijs. predijs. aut mortibus. vbi etiam est oro
quod in alkorano posuisti. dicens ad temetipm. Si dñs deus tuus veller: totius seculi
gentiū vniuersitas crederet. Cur ergo credere cogis. cū nullus credat etiam tuo testimo-
nio nisi dei voluntate. Sed dico quia nō modo in isto sed in plerisq; alijs tua sibi ipsi
cōtraria et repugnās est scriptura alkorani. vt facile patet discurrenti per eam. Neq; id
tibi sufficit nisi etiam viam dei esse predicares. Absit absit hoc a deo vt talis sit via eius
qui ab initio fecit hominē rectum. ac in manu cōsiliij sui eum reliquit. morte apposita vel
vita vt libero arbitrio quod veller eligeret. Nec quisq; de plebe eius vnq; fuit qui fece-
rit talia aut mandauerit fienda. via certa diaboli est. cuius tu membrū es. et quidē pre-
clarum. Hoc tamen hic velim adiectum. Ex enim hodie sarraceni p̄sertim turcomanni
id nō obseruant. hinc reoz esse. quia vnumquēq; in sua fide credunt posse saluari. et id ex
alkorano se dicunt habere. quod iterū priorū (quod nunc impugnamus) mandato pe-
nitus est aduersum.

Sextus. Amplius cur mahumet porci comedi vetuit. ego quidē ob aliud nō arbi-
troz. nisi forte ob aliquā inter eos et christianos differentiā habendā. Nā q; iudei a por-
co et quibusdā alijs carnibus phibiti sunt. ratio certa apud eos est. qđ licz nos christia-
ni ad litterā nō seruemus. implemus tñ mistice. quibus in nouo testamento oia p̄ xpm
sunt reuelata. qui cōditor vtriusq; est testamenti. qui 7 p̄ apostolū suū dixit. Quia munda

mundis et nihil reijciendū quod cum gratiarū actione percipitur: Pudet hic fatuam il-
lam et falsam omnino adducere rationē. ob quā porcum suis phibuit. quia vicz vt ipse
in alkorano dicit: porcus post diluuiū ex fimo cameli fuit pcreatus. et ideo immundū
animal estimauit. cuius tū cōtrarium habet in dialogo suo ad Abdiam iudeuz. sed hec
quoniā fabulosa proorsus sunt transeo.

Septimus. Ceterū illam turpitudinem quis nō exhorreat mor auditam quam non
errubuit mahumet in alkorano ponere. de habendis videlicet quattuor vxoribus tpe
vno et eodē et repudiata qualibet. ex qualibet causa de alia ducenda. Hanc certe legem
etiam bruta animalia si loqui possent turpissimā pclamarent. Sed quid mirum si alijs
quattuor habere vxores indulsit. qui ipse vt pote canis immundissimus quindeim ha-
buit ingenuas. Ancillas vero et cōcubinas sine numero. quas omnes zelotipie amans
spiritu. inclusas custodiebat ne ab alijs viderent̄ rē. neqz his erat cōtentus. sed et alioz
vxores sibi placitas adulterio polluere nō verebatur. Et cum de hoc a multis arguere-
tur. aiebat sibi soli hoc priuilegiū a deo fore cōcessuz. vt pphetas et virtutis filios ad dei
cultum ppagaret. reorquens bestia impudentissima suam luxuriā in deum. vt p̄z in al-
korano legenti. Qz etiam empticias et captiuas quaslibet et quotcūqz habere. emere qz
et vendere permisit. manifestuz est id omnino fore adulterinū. quia multotiens emit pa-
ter stupratam a filio et ecōtra.

Octauus. Quid vero mirum qz incestum nequaqz phibuit. sed de cognatione ppria
vxores ducere annuit. qui et sodomiam admisit nō modo circa masculos aut feminas
sed etiā cum bestijs vt liquido patet in alkorano capitulo. ij. vbi ita habet littera in for-
ma. Cōtineatis vos a mulieribus in menstruis et nō accedatis ad eas donec mudent̄.
et dum mundate fuerint accedite ad eas parte qua volueritis. Et iterū ibidē dicit. Vxo-
res vestre sint vobis tanqz vinea. excolite ergo eas qualitercūqz libuerit. Et adiungens
venenum pessimū dicit. quia re propria ad omnē voluntatē et voluptatem suā quilibet
potest vti. Et iterum in alkorano capitulo. xliij. dicit. Deus contulit vobis animalia vt
ex eis quedam equitaretis quedā comederetis. et ex eis iuuamēta haberetis. et vt per ea
exeremini ea que in cordibus vestris. pponeretis. Et licet vos sarraceni tertius istos
et similes passus in alkorano. extortis quibusdā expositionibus palliare et fucare con-
mini. tamen apud sapientes vestra expositio merito floccipenditur. Cum etiā de ipō ve-
stro seductore legatur. qz cum quodā tempore iter faceret mulierē que sibi casu obuiam
venit in via opprimere voluit. que quoniā facinus horrens restitit. asinam suam porcus
ille impurissimus sodomitazqz fedissimus est aggressus. dicēs pro sui excusatione ad so-
cios qz mulier illa coitum sibi negando amplius peccauisset qz si centum homines oc-
cidisset. p eo qz ipse eam cum ppheta dei impregnasset. vnde et vsqz in hodiernū tempus
sarracenozfatue mulieres. peccatū illud ab illa cōmissum muliere. deslere seruntur. que
propheta dei hoc modo impediuit. Huiuscemodi autē insanias et nephandissimi ma-
humeri vestri flagicia fateor ob honestatem et stili verecundiam silentio transissem. ni ti-
bi ipse me reddere rationē coegisses. cur legem vestrā a tali datam legiflatore nō eligissem
potius qz christianoz. que castissima. que omnibus virtutibus. omni quoqz honestate
refertissima. sacratissimaqz existens. vt pote a deo ipō data. longe alia est a vestra. Lex si-
quidem dñi psalmista teste immaculata. cōuertens aias testimoniū dei fidele. sapientiā
prestans puulis. Ac vestra porcina et nec digna dici epicurea. omniū spurcissima facile
cōprobat̄ur dinosciturqz. Jamqz vltra pergam.

Non. id qd postea de iudicijs et iusticijs vris adieceras. haud impfentiaz ipugno.
Decimus. Laudo qz qz tantis mulctatis penis adulteros et fures. sed r addam. vnū
hoc solum. quia si cuncti apud vos adulteri lapidibus deberent obrui. pauci ex vobis
superstitēs in vita essent mansuri. quippe qui nulla recta lege matrimonia cōtrahitis. sed
potius adulterina habetis. Ad rapinas qz et furta estis promptissimi. et ideo cōsulte sa-
tis. Mahumetus vester simili assuetus vicio vt supra habitū est mitiores censuit penas
adhibendas ne a sua maledicta lege diffugeretis.

Undecim. Qz aut a vino suos exceptis ieiunioz diebus abstinere voluit. in p̄mptu
b ij

causa est. q̄ et regio ipsa vestra calidissima omni no sit. et ob id frigida appetibiliora magis. q̄d̄ q̄ ip̄e vester pseudo p̄pheta cui sue sumit. ne vic̄ sui vino estuantes. insultu in eum fecissent aut occidissent. quemadmodu et alie gentes aduersus suos sepe insulte re tyrannos. Nam sarraceni facillime ex ip̄o vino inebriant: moderamine nullo seruato. Preterea hic p̄ pudore atq̄ p̄termitto p̄hibitionis vim causam illam fabulosam et factuissimā proferre in medium. quā ip̄e in dialogo ad Abdiam iudeum assignauit sc̄z de duobus angelis. qui aroth et maroth appellabant. qui inebriato vino et muliere quandam cognoscentes in penā. in puteo debil vsq̄ in diem iudicij sunt suspensi capitibus demissis. Ego enim confundor talia etiam scribere recitando. que delirus ille asserere veritus nō est.

Duodecimus. ita et que de paradiso predicauit. vana omnino sunt. neq̄ vlla possunt ratione cōprobari. vt infra diffusius patebit.

Sequitur de sarracenis deq̄ eorū moribus et erroribus.

Is nostris temporibz et iam pridē morantur Hierosolymis diuersi cultus et ritus homines videlicet Sarraceni Iudei et Christiani. Verum sarracenorum triplex est differentia p̄notanda: p̄mittendaq̄. Quidā enim vocantur thurcomanni. et hi morantur ad plagam aquilonarē ciuitatis Hierusalē sub imperatore thurcorū. Et hi multa ecclesie sancte rhomane crebro inferūt mala. Quidā vero appellant marrochiani. et hi inhabitāt Africā magnā. suntq̄ ad australem partē vrbis Hierusalē sub dominio et ditione regis eorū. Marrochij. et ex his duabus nationibus nemo est Hierosolymis hodie. Sed neq̄ in terra sancta. nec aliquam ibi habent potestatem aut iurisdictionem. Alij vero nuncupantur Soldanini. et hi proprie morantur Hierosolymis. Quia hac tempestate: ciuitas ipsa Hierusalem. et terra tota promissionis est sub ditione regis soldani. qui communiter residet in magno Cayro. Omnes he nationes sub p̄phana lege maledicti mahumeti viuūt et omnes noiunt se sarracenos. Vel quia ex fara se genitos predicāt et gloriānt. vel sicut gentiles aiunt q̄ ex origine syrorum sunt quasi syrigene. ip̄i et cedareni a cedar filio Ismaelis. sed p̄prie ismaelite sunt. et agareni censendi potius q̄ sarraceni. vtpote ab agar et eius filio ismaele originē ducentes nō a fara. Horum sarracenorū mores et obseruantie in credendis agendis et spe randis inferius late satis habentur in articulo tercio. ideo hic trāseo. Hi hierosolymis in sua habent possessione destructū fuerūt et postmodū a rhomanis p̄ Titū et Vespasianū et iterū ab imperatore Helio adriano qui et Hierusalē totā funditus euertit atq̄ denuo instauratā a se anno imperij sui. lxx. ex noie suo Helia appellauit. A viris tñ fidelibus. subtili postea et rotundo opere templū artificiose fuit reedificatū. Aliud q̄z habet templum in suo vsu sarraceni. in honore virginis gloriose edificatū. in eo loco p̄pe templū Salomonis. in quo ip̄a post p̄sentationē sui in templū predictū in cella quadā manēs diu deuotissimē vixit donec sancto Ioseph fuit desponsata. Nam templū Salomonis predictū cū atrijs suis vsq̄ ad locū illū quondā porrigebat. Et in vtroq̄ templo dicto sarraceni nullas prozsus immundicias sustinet aut sordes. sed neq̄ patiunt xp̄ianos in aliq̄ eorū introire. Innumeras pene habet lampades in tēplo salomonis die noctiq̄ ardētes. Quemcūq̄ ibi inueniūt xp̄ianum indilate vel fidē abiurare cogūt vel occidit. Postremo ip̄i sibi viā precludētes salutis. nullū cōtra suā sectā predicantē admittūt aut disputantē. s̄z solo eā gladio materiali defendūt. Apostatates etiā ab ea mox interimūt.

Circa sectā sarracenorū et ei⁹ sacrilegū actorē quedā occurrūt attendēda que ad maiorem informationē fidelium p̄sertim simplicium sunt studiose notanda.

Primum	eius secte initio seu inchoatione.
Secundū	falsis et ficticijs huius secte fundamentis.
Tercium de	erroribz et vicijs multiplicibz in ea cōtentis.
Quartū	rōne et cā quare multitudo tāta gentium ad tales tantosq̄ errores cō-
Quintū	diuturnitate durationis eius.

Auxerit